

EL VALLÉS

Setmanari autonomista

Preus de subscripció

ESPAÑA, trimestre, 1'50 Ptas.
EXTRANGER, semestre. 4'50 »
Número corrent, 10 cèntims. Atrassat, 20 id.

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ:

Butlletí 31. - GRANOLLERS

Anuncis y reclams, á preus convencionals.

No s'admeten escrits sense firma.

ELS ORIGINALS NO'S TORNEN

LA FESTA DEN BALMES

Magnífica á tot serho, resultá la festa verificada diumenge al Prat de Dalt, ab motiu de descobrirse la lápida á la memoria den Balmes.

La ciutat de Vich y les viles de Caldes y Sant Feliu de Codines, per mediació de ses autoritats y associacions, se portaren digníssimament, fent tot lo que havien de fer pera el lluiment d'un acte tan simpátich.

Tots els diaris de Barcelona y altres de distints punts de Catalunya y de fora, s'han ocupat ab extensió de la festa mitj vallesana, mitj vigatana y catalana per tots quatre costats. Nosaltres també aném á ferho ab la extensió que permet el nostre periódich.

A Sant Feliu de Codines

A les vuit del matí baixaren del tren de Vich, á la estació de La Garriga un estol de vigatans, socis actius la major part d'ells de "Catalunya Vella"; hi havia els senyors Espoña, Bayés, Callís, Pietx y altres molts que sentim no recordar.

També anava ab ells l'illustre Doctor Collell, canonge.

Foren rebuts amablement per don Salvador Dachs, president de la Cambra Agrícola del Vallés y altres diferents persones de la citada població; y á no trigar, en carruatje emprengueren la pujada cap á Sant Feliu de Codines, entrant en arbolant la bandera de "Catalunya Vella" y essent rebuts pels senyors Mas, Puigdomenech, Usart, Permanyer y altres del Ateneu Feliuá y de la colonia forastera.

En moltes cases, s'hi posaren banderes catalanes com á salutació als bons patricis de Vich.

Després de dinar, á les tres de la tarde, ab l'alcalde don Enrich Umbert y l'Ajuntament en corporació, el senyor Rector reverent don Jaume Baigual, el jutje municipal don Miquel Umbert y una gran gernació de poble, se dirigí la comitiva, acompanyada d'orquestra, al Prat de Dalt.

A Caldes

El mateix tren que deixá als de "Catalunya Vella" á La Garriga, portá fins á Mollet y després á Caldes al Ajuntament de Vich. Hi anaven:

Don Florenci de Riera, alcalde; don Domingo Camps, primer tinent; don Antoni Alemany, segon tinent; don Antoni Paloma, síndich; don Joseph Verdager, suplent síndich;

don Francesch Baqué, don Francesch Ferrer, don Antoni Puig y don Ramon Isern, regidors.

Acudiren á rebre al Ajuntament de Vich, que venia acompanyat dels dos massers de la ciutat, el Rnt. senyor Rector de Caldes Dr. don Joan Alemany: l'alcalde eon Joseph Pascual; primer tinent don Francisco de P. Torras y Sayol; segon, don Joan Angl; Síndich, don Joan Xalabarder y els regidors, don Joseph Torrents, don Joseph Torras y Augé, don Anton Torras, don Francisco Cortada y don Geroni Sobrevia.

També hi havia el Jutje municipal don Francisco de P. Montserrat; el nostre company don Avelí Xalabarder, en representació de EL VALLÉS; el secretari del Ajuntament y representant del Casino senyor Ragassol; el del Centre Autonomista senyor Germá y altres representants de la Delegació de la Cambra, del Centre Democrátich y del Ateneu.

Ab altres persones arribades de Barcelona y de distints punts de la comarca, se formá una llarga comitiva, visitantse la Casa Consistorial y recorrentse breument la població.

Després de servirse un bon dinar al establiment "Llobet", de don Ramón Palaudaries, una llarga corrua de carruatges pujá als citats senyors y moltes altres persones cap al Prat de Dalt.

El Prat de Dalt

Per molts dels nostres lectors es coneguda aquesta magnífica casa de pagés. Quant menys, molts l'haurán vista al pujar cap á Sant Feliu desde Caldes, á un kolometre de la carretera y á un altre de Sant Feliu, asseguda com reina sobirana al peu de grandioses montanyes cubertes de boscos. Ofería un cop de vista hermós; desde les dues de la tarde, el camí que desde la carretera hi conduceix, ab prou feines podía engolir la gent y els carruatjes que hi passaven. Ben aviat l'ample barri de la casa quedá ple de gent, collocantse els mes amichs de la casa per les esbeltes galeríes.

Estava la casa adornada severament y ab moltíssim gust. Els tres preciosos balcons, ab domassos; les galeríes, ab banderes catalanes; una grandiosa bandera de les quatre barres, s'encimbrava per entre uns marlets d'una torratxa lateral, construïda á demunt del "cuarto den Balmes". La lápida al costat dret de la fatxada, estava tapada y voltada de llaurer y palmera. Un conjunt, hermós á tot serho.

La gentada ho invadía tot; la comitiva oficial de Sant Feliu, primer y la de Caldes, després, hagueren d'obrirse pas entre la

multitud, per medi dels agutzils. La seva entrada se feu ab orquesta.

Les societats que duyen penó, el collocaven al balcó del mitj.

La cerimonia

Al fons de la esbarjosa entrada s'hi guarní una tarima sota elegant dosser ab les quatre barres. Hi prengueren lloch els tres Ajuntaments indicats, les demés autoritats eclesiástiques y civils de les localitats esmentades; representants d'associacions y periódichs, don Jaume Sales y Balmes, parent del illustre fillosof qual memoria s'honorava, y unes nebodes seves, així com don Salvador Boquet y familia, propietaris de la casa.

Al peu de la tarima s'hi collocaren els dos massers de Vich ab els seus tipichs trajos.

El local estava curull de gent; hi havia elegantíssimes senyoretetes.

Després de breus paraules del alcalde de Caldes, don Lluís B. Nadal doná lectura á una acta impresa á varis colors y en lletra gòtica en elegant pergami, qual acta, diu així:

«Coneixedora l'Associació «Catalunya Vella» de Vich, de la circumstancia d'haver escrit el doctor don Jaume Balmes y Urpuiá, fill insigne de dita ciutat sa famosa obra *El Criterio* á la masia anomenada Prat de Dalt ó Vila Prat de Sant Tomás, terme municipal de Caldes de Montbuy y parroquia de Sant Feliu de Codines, convidá á don Jaume Maspons y Camarasa, qui tenia en son poder els datos comprovatius d'aquell fet, á fer remembransa del mateix en la sessió commemorativa del gran fillosof que's celebrá segons costum anyal al Temple Romá de la desusada ciutat de Vich, sots la presidencia del senyor bisbe de la diócesis, assistinthi representació del Ajuntament, del il·lustríssim Capítol Catedral y de varies entitats y corporacions, á mes d'un lluidíssim concurs de particulars de la població y de fora. Precedint dit senyor Maspons al illustre orador encarregat del acostumat discurs apologetich del immortal escriptor, que era el doctor don Francisco Albó y Martí, diputat á Corts pel districte d'Olot, llegí una disertació sobre 'l referit tema que immediatament fou publicada per la premsa periódica. Al calor d'aquesta commemoració que honrá y autorisá ab sa presencia l'actual propietari de la citada masia don Salvador Boquet, nasqué la idea de perpetuar immediatament en la mateixa aquesta fita de la vida den Balmes, oferintse els vigatans á costejar una lápida recordatoria y el senyor Boquet á sufragar els gastos de sa colocació.

Comunicat el referit propòsit al Magnífich Ajuntament de Caldes, aquest, ab pundonor civich y lloable entusiasme, acordá patrocinarlo y preparar la festa de la colocació de la lápida, revestintla de tota la solemnitat que la fama del illustre fillosof catalá y el bon nom de la població demanaven.

Igual feu, per la part que li tocava, el reverent senyor Rector de Sant Feliu, al costat del qui's posaren la honorable Corporació municipal, les associacions y entitats de la població, especialment l'Ateneu Feliuá, pera cooperar á la patriótica obra.

Fets, donchs, els deguts preparatius y convidades totes les dignitats, autoritats, corporacions y individualitats, la presència de les quals se considerà necessaria ó convenient pera autorisar acte tan notable, avuy IV diumenge de Setembre que comptan XXIII vigília de Nostra Senyora de la Mercé, Patrona del Bisbat de Barcelona, any de Nostre Senyor MCMVI, s'es celebrada dita festa, assistinthi tots els que suscriuen la present acta y ademés un nombrós y brillant concurs de poble que s'es honrat á si mateix al honrar al insigne filòsof catalá, gloria del sigle XIX, figura capdal de la filosofia cristiana.»

Els discursos y el descobriment de la lápida

El senyor Riera, alcalde de Vich, se congratulá de que l'Ajuntament que presideix pogués pendre part á un acte tan solemne y que honra á sa ciutat.

Don Salvador Boquet, en sentits termes y ab vera eloqüència, expressá la seva complascència per l'acte, dient que era el major timbre de gloria pera casa seva.

Manifestá que seria fidel guardador de la lápida que anava á descobrirse y que feya vots pera que 'ls seus veniders guardessin la mateixa veneració que ell per tants recorts den Balms com se conserven al Prat de Dalt.

El discurs del senyor Boquet, eloqüent y sentit, causá molta emoció als concurrents. Va ser extraordinariament aplaudit.

Acte seguit se passá á descobrir la lápida. Ho feu el senyor Pascual, Alcalde de Caldes; al caure la cortina tocá la orquestra y se sentiren molts aplausos y aclamacions.

La lápida, que tenim descrita en l'anterior número, va ser molt del gust de tothom.

Surtí á un balcó el canonge Collell. Digué que no li ocurría comensar son discurs d'altra manera mes que cridant ¡Visca Catalunya!; crit que fou repetit ab entusiasme, retronjint fondalades avall. Es en Balms expressió de la nostra Pátria; y mes que en cap de les seves obres s'encarna l'esperit catalá en "El Criterio" aquí escrit.

La present festa es molt trascendental, perque ab ella 's comensa una nova etapa de la vida de la nostra renaixensa. De lúpides com aquesta n'hem de posar moltes á Catalunya, perque tenim molt que commemorar. Ens havien escamotejat la nostra historia; l'hem de refer, hem d'apendre á prestar homenatge á molts homes ilustres que no estimém prou ó no coneixém.

Aquest exemplar del "codich del seny" (el Doctor Collell tenia á la ma un exemplar de "El Criterio" ab dedicatòria del autor al amo del Prat) l'ha de fermar el senyor Boquet á una taula, com s'hi fermaven els códices antics de gran valor, perque "El Criterio" es el libre den Balms en que hi aleteja més l'ànima catalana.

En aquest punt feu l'orador un eloqüent elogi del caracter catalá y de la institució familiar de la nostra terra.

Recordá ademés que 'l cabo del Somatent present al acte, don Tomás Puigdomenech, de Sant Feliu, havia acompanyat á n' en Balms, per aquestes terres.

Acabá ab crits de ¡Visca en Balms! ¡Visca Catalunya! ¡Visca Catalunya ab ses lleys!

El Doctor Collell estigué felicíssim en sa peroració; li ajudá sens dubte la naturalesa del acte que 's celebrava y l'esplendor del panorama que tenia á la vista.

Acabament

Acabat el discurs del canonge Collell, resplandí per tot arreu la mes alegre animació. Al barri, la orquestra tocava sardanes, que foren ballades per senyoretas barcelonines ab joves forasters y altres dels pobles veïns, arribantse á formar tres amples anelles; al

tres, per tandes, pujaven al primer pis á veure el cuarto ahont en Balms escrigué "El Criterio", així com les cartes que conserven, que publicarem en el número passat, que s'han colocat en cuadros ab vidres per tots dos costats; els representants d'Ajuntaments y entitats firmaven l'acta y eren convidats á entrar al menjador á saborejar delicat refresch ofert per la familia Boquet.

Firmaven l'acta, ademés de tots els qui hem indicat en la ressenya present, els següents:

Permanyer (don Joan), Degá del Colegi d'Advocats; Serra y Dachs, de la Lliga Regionalista; Draper, del Ateneu Barcelonés; Figuerola, de la Económica; Millet, del Orfeó Catalá; Xercavius, de la Societat Barcelonina d'Amichs de la Instrucció; Azemar, de la Joventut Católica; Claret, de varies entitats de Manresa; Corominas, de *Vida*; Maspons, de *La Veu de Catalunya*; representants del Centre Excursionista de Catalunya; de *El Norte Catalán* de Vich y de moltes altres entitats y publicacions, entre 'ls que recordém els reverents senyors mossen Gudiol, conservador del Museu de Vich; Martínez Imbert, Maspons y Anglasesell, Ricart y Francisco Permanyer, doctor Baranera y altres molts que no podém detallar.

Cap al tart, la casa quedá desembrassada del tot; ens despedirem del senyor Boquet y de sa apreciable familia, agraïdíssims com tothom per tot lo que havien fet y emportant nos del Prat de Dalt recorts inesborrables d'una festa rica y plena per tots conceptes.

La nostra Cambra Agrícola y la instrucció

Un nou benefici públich ha dispensat la associació dels agricultors vallesans, col·laborant en una obra de molta transcendència.

Cap altre societat, ni Ajuntament del Vallés, ha fet lo que la Cambra Agrícola.

La *Revista* ne dona compte en els termes següents:

ESCOLA DE MESTRES

Sapigut es que s'ha fundat á Barcelona una institució, «Escola de Mestres», que te per objecte ensenyar la carrera de mestre en condicions molt millors que les que s'estilen á la Normal. La Normal es cosa oficial y per lo mateix tractantse d'Espanya, es deficient.

Be prou que ho trobém tots, per lo que 's refereix als Mestres, que alguns se coneix que no están á l'altura que convindria. Es clar que n'hi ha de tots, però per desgracia el Magisteri espanyol está endarrerit y no per culpa d'ell, sinó dels Poders Públics que no 's cuiden de preparar-lo be quant es á la Normal y el deixen abandonat quant exerceix la carrera.

Per aixó ha vingut la iniciativa privada catalana y com en tantes altres coses, ha suplert aquelles deficiències, La Escola de Mestres fundada á Barcelona, ensenyará segons procediments moderníssims diametralment oposats als oficials, farà dels alumnes ciutadans instruits, patriotes y Mestres excelents, que examinantse á la Normal, tindran el titol oficial com els altres.

La Escola de Mestres se sosté gracies al desprendiment de particulars, associacions y Ajuntaments, que ab les seves cuotes pagan al alumne una part dels gastos que implica la carrera; cada entitat ó particular que pagui deu pessetes mensuals, te dret á portar un alumne ó alumna á la Escola de Mestres, elegit lliurement entre 'ls que vulgui.

Donada la trascendència y beneficiosos resultats que te de reportar la Escola de Mestres, la nostra Cambra Agrícola, inseguint els concells de la Federació Agrícola Catalana Balear, no va dubtar en contribuir al seu sosteniment ab deu pessetes mensuals; mes aquest acort, va fer moltes gestions buscant un noy ó noya á qui poder patrocinar que volgués seguir la carrera de Mestre. Volia trobar la nostra corporació un noy ó noya, de familia pagesa y de la Comarca Vallesana, pero no trobantne cap en tals condicions, acordá cedir les deu pessetes en favor de la noya Concepció Ayguaviva y Rumeu, de 14 anys, nascuda á Granollers. La seva honrada familia havia viscut á Granollers y hi te parents encara y el seu pare ve sovint á dita vila. El pare de la noya havia treballat en alguns establiments fabrils de Granollers y ara treballa á Sant Martí de Provensals.

La noya Ayguaviva te molt bona disposició per els estudis, de manera que es de creure que surtirá feta una professora de recomenables disposicions.

Creym que tothom s'enterará ab gust d'aquestes noticies y que 's farà carrech del interès que demostra la Corporació nostra en benefici de la cultura y la ilustració general.

Dins l'estudi

hont en Balms escrigué "El Criterio"

El nostre seny, el llegendari
criteri ferm del catalá
en el gran Balms s'encarná,
y, entre 'ls brahols d'un vent contrari
qu'encara avuy no vol mimvar,
aquí, amagat y solitari,
el nord certíssim li ensenyá
que ara ni may ha de fallar.

La taula aquí, el setial allí,
y, ja apagada y fins sobrerera,
ab sos brochs buyts la llumenera
que feu claror á qui 's sentí
rublert de llum per prevenir
dels temps futurs la lluyta fera
contra aquest seny que 'ns va nodrir.
A tot voltant la llibreria,
á solixent la llum del día
entrant per pobre finestral.
Allá una trapa per portal
com una entrada de misteri,
com una llosa sepulcral...

Celda de rusch, niu d'asceteri,
hon s'enjendra el fecond *Criteri*,
reb ja la llum meridional!
Y al nou jovent qu'en la petjada
del geni altiu ha vist marcada
la via certa y l'avenir,
deixel entrar á benehir
la del gegant forta alenada
que vingué el mon á revenir.

Lluís B. NADAL.

Mas Prat de Dalt, 16 Setembre.

Crònica Comarcal

Caldas

En uns magnífichs cartells tirats á quatre tintes, s'ha publicat el Cartell de les festes del Aplech.

Com es de rahó y aconsella el sentit comú s'ha redactat en catalá.

Be es veritat que hi ha quelcom mes que «repique de campanas» y «gran tronada» com en els pobres cartells de festa major de Granollers.

Diu així:

Caldas de Montbuy, — Festa Major de 1906 que se celebrarà en els dies 13, 14, 15, 16, 17 y 21 d' Octubre.

PROGRAMA

DIA 13:

Gran fira de bestiar de totes classes.

DIA 14:

Ofici solemne en la Iglesia parroquial ab assistència de les autoritats.

Repartiment de premis als alumnes de les Escoles municipals.

Extraordinaries funcions de teatre, representantse en el Casino Caldense la ópera *Rigoletto* per el célebre tenor senyor Cortada, la tiple senyoreta Cosso y orquesta «La Unió Artística».

En el Centre Democràtic y al Ateneu se posarán en escena funcions de sarsuela y dramàtiques.

DIA 15:

Missa de requiem en la Iglesia parroquial.

Certamen Agrícola en el local del Ateneu per la Delegació de la Cambra Agrícola del Vallès.

Balls en el Casino y Centre.

Aconteixement musical en el Casino Caldense consistent en un gran concert per la orquesta del Centre Artístich Musical de Barcelona, ab la cooperació de la notable orquesta «Unió Artística» y de la distingida concertista d'arpa senyoreta Raquel Martí; els aplaudits tenor senyor Cortada y tiple senyoreta Cosso; 56 professors, baix la direcció del mestre don Delfí Armengol.

DIA 16:

Balls a les mateixes societats.

Serenades a la Plassa major.

Sessions de Cinematógraf al Ateneu.

DIA 17:

Grans concerts en el Casino Caldense y Centre Democràtic.

Escullits balls en dites societats.

DIA 21:

«Aplech del Remey». — Solemne ofici a la capella del Remey.

Sardanes enfront a dita capella.

Grans balls de Societat en el Casino Caldense y Centre Democràtic.

Durant els dies de les festes hi haurà fira de juguets a la Plassa y de *torrat* al Remey.

Els carrers de la Vila estarán convenientment adornats, concedintse premis als que mes se distingeixin.

Granollers.

Novament s'ha posat de manifest l'endarreriment de Granollers y dihem Granollers encara que volém referirnos a la seva Corporació Municipal, pero com que 'ls pobles tenen els Governos que 's mereixen... Donchs sí; temps endarrera uns quants entusiastes de les coses de la terra ens varem dirigir al Ajuntament demanantli la seva cooperació pera 'l Certamen que projectavem y que ab tant esplendor s'ha celebrat la passada festa major.

L' Ajuntament ens negá el foc y l' aygua, pretextant que erem catalanistes, que feyem política, etc. Els infelissos que componien l' Ajuntament de Granollers, per no saber res, ni sabien que festes com aquella son protegides per tots els Ajuntaments que vulguin tenir tan sols l' apariència de corporacions dignes...

Diumenge va ferse un acte de cultura á Caldes de Montbuy, del que n' ha parlat ab grans elogis tota la premsa de Barcelona, desde la catalanista á la que

está venuda als Governos de Madrid pera anar contra Catalunya.

Els que varen iniciar y organisar aquell acte, son gaire be tots catalanistes y alguns, sons els mateixos que organisaven el Certamen de Granollers

Necessitáren y varen demanar la cooperació de tres Ajuntaments: de Vich, de Caldes y Sant Feliu.

No varen voler sapiguer els iniciadors, la opinió dels regidors d' aquelles localitats, ni aquets la opinió dels que sollicitaven el seu concurs. Se tractava de un acte de cultura y n' hi havia prou.

Els tres Ajuntaments no varen prestar un apoyo platonich, no 's varen limitar á enviar una representació al acte; sino que per ell feren algun gasto y 's presentaren á la cerimonia en corporació portant cada hu dels regidors les corresponents insignies.

Aixó sí, aquells tres Ajuntaments no roben al poble, ni 'l poble 's deixaria robar.

El nostre amich don don Joseph Comas y Cardús, Administrador de la Cambra Agrícola, ha tingut el gust de veure neixer un fill seu en bon estat de salut, així com hi está la seva senyora esposa.

Dijous á la tarde se verificá el bateig. Foren padrins non Salvador Dachs, President de la Cambra y donya Rosa Mayol, assistinthi entre altres persones els individus de la Junta d' aquella corporació y servintse a tots un suculent refresch.

Els pares del recent batejat, així com els padrins, reberen moltes enhorabones, que 's reiterém desde aquest lloch.

Una festa de distinció y d' elegancia va celebrarse el diumenge passat en aquesta vila. Fou á casa del senyor don Antoni d' Argila y Matas y en els seus salons, si grans y esbelts abans, mes extraordinaris ara després de les importants reformes d' engrandiment y de decorat que s' hi han fet.

A primeres hores de la tarde hi aná acudint lo mes luit de Granollers, totes les families que haventhi jovent, ocupen una posició social mes elevada.

Tothom s' admirava de que en nosra vila hi hagués qui dotat de bon gust, se pogués donar el de dotarse á casa seva d' una sala tan gran y tan rica y bellament decorada.

Quánt ja el saló acullia á mes d' un centenar de persones, un Quintet imposá silenci executant inspirada sinfonia.

Aquest quintet, vingut expressament de Barcelona, es compost dels elements mes notables que llueixen en el mon musical de Barcelona. El formaven els següents artistes: Meriz (primer violí), Torelló (segón violí), Colomer (viola), March (violoncello) y Via (piano)

Després, distingides senyoretas de la població executaren al piano selectíssimes composicions. La Maria Blanxart, se les hagué ab Schumann; la Angelina Camp, ab Mozart; la Montserrat Maspons y la Maria Puig, ab Beethoven.

Els aplausos se succeien els uns als altres y esclataren també aixordadors quant el jove y ja renomnat violoncelista barceloní Anton Sala executá un tros de Sain Saens, acompanyat al piano per altre jovent, en Pio Anfrés y Alsina.

S' havia ja desenrotllat la primera part del programa, ben notable per cert.

Així com totes les senyoretas foren obsequiades ab bonichs ramets de flors, les que s' havién deixat sentir al piano reberen grans toyes de flors.

Desde aquell instant, la música prengué altre caracter; la música ó siga el quintet, escampava alegre ab les primeres notes d' un vals; al compas de les seves mogudes notes elegants parelles comensaren á revolotejar per el saló y després del vals vingueren altres balls executats per el mateix quintet ab una mestria tal que també va guanyarse els mes merescuts aplausos y feicitacions.

En resúm, una festa de distinció ben animada y que tothom desitjaria pogués repetirse sovint.

Els senyors d' Argila reberen afectuoses enhorabones

Dijous á la tarde al pas á nivell de la línia de Sant Joan en la carretera de Caldes, en poch mes hi ha una desgracia. Un carro carregat de raims, fou llenzat un tros lluny per un cop de maquina del tren que passava corrents sense que hi hagués la cadena posada.

De casos per l' istil n' han ocorregut alguns en poch temps.

La premsa els ha denunciat, com s' han denunciat també les males condicions d' aquell pas y no s' ha lograt posárhí remey. Ni es probable que 's logri.

Ja sabem que 's tracta d' una Companyia que te carta blanca pera perjudicar al públich per tots conceptes.

Ha mort la respectable senyora donya Maria Regaulera, parenta dels nostres amichs don Anton Sarroca, regidor del nostre Ajuntament y de don Francisco Brustenga, Alcalde de Santa Eularia.

Acompanyém á tots en el sentiment y preguém per l' ánima de la difunta.

Dissapte passat y dimecres d' aquesta setmana celebrá el barri de Santa Esperansa la seva festa. Els que avensaren festa, el tros de baix, la feren ab la orquesta «Nova Catalana», entant se celebrava l' ofici á la capella al mateix dia ab la «Moderna Catalana».

El dimecres, aquells repetiren la festa fent ball al costat de can Danés. A La Unió Lliberal, á fora, hi tocava la «Nova Catalana» y á devant de la pastisseria d' en Paitubí «La Catalana».

Aquesta orquesta feu passada al dematí y tocá varies pessas de concert á la tarde y á la vesprada. En el del vespre hi prengué part el concertista de clarinet senyor Nori, distingintse molt en un obligat que 'ns feu sentir y y siguent molt aplaudit. Mentrestant á La Unió Lliberal la «Nova Catalana» hi donava altre concert que resultá brillantíssim. Els senyors Francisco Oliveras, fiscorn, y Sendra, contrabaix, s' acreditáren de mestres.

Durant les festes en diferents indrets del barri hi onejava la bandera de la terra.

Cardedeu

La fira grossa d' enguany va ser molt concorreguda gracias al bon temps. A la riera hi havia extraordinaria animació com també als demés llochs.

Orgullosos podém estar de que dites fires vagin al augment.

Diumenge celebrárem la festa de la Germandat com cap altre any s' havia fet.

A les nou del matí se reuniren la majoria dels germans á casa del senyor president, sortint després tots plegats acompanyats del estandart y música cap á l' iglesia, hont sentiren executar la missa del mestre Perossi, que tant bé toca la orquesta «Moderna Catalana» de Granollers.

Els balls de tarde y nit donaven goig de veurer per la concurrencia y lluhiment de les noyes.

A les nou del vespre, hi hagué serenada a la Casa de la Vila, en la que 's va donar á coneixer el corneti senyor Marlet.

Un aplauso endressem al nostre Ajuntament, especialment al digníssim batlle senyor Alsina, perquè ell mateix en persona junt ab algún regidor, escoltaren desde 'ls balcons, la serenada, obsequiant després als musichs ab tabachs. També tingué la amabilitat de fer encendre els llums de les habitacions y obrir de bat á bat les portes al objecte de que hi pogués entrar tothom.

Aquest acte tením d' agrahirlo ja que moltes vegades al anar á fer una serenada á la Casa de la Vila, ab tot y haver donat el corresponen avis, ens trobavem que tot era fosch y ben tancat y barrat.

Diumenge acompanyarem á sa darrera morada el cadavre de la que fou mare de nostre amich don Esteve Agustí, president del Ateneu.

Acompanyem á la familia en el sentiment.

Impremta de Jaume Joseph.—Granollers.

Disponible

EL ÁGUILA

Magatzems de Robes fetes pera Senyors y Noys

SECCIÓ A MIDA

GORRES, IMPERMEABLES, MANTES Y ABRICHS DE TOTES MENES.

Plassa Real, 13.-BARCELONA

Agencia general de Negocis

de

MANEL TORT

Plassa de la Corona, 6.-GRANOLLERS.

Aquesta casa, s' encarrega de la tramitació y despaig de tota classe d'assumpes Judicials, Administratius y particulars; Representacions, Proccures, Comissions: compra, venda y administració de tota classe de propietats, cens y dominis; préstams hipotecaris y en lletres; cobro de crèdits de totes procedencies; Altes y Baixes de Contribució: Reclamacions; Redempció y venda de Cens; Procediments executius pera totes les Corporacions, Entitats y Oficines autorisades; Liquidació de drets reials; Associació y expedients de quintes; Serveys y treballs especials pera 'ls Ajuntaments y Secretaris; etc ; etc.

Tractes y honoraris convencionals.

Abonats de varlts classes ó tarifes.

SASTRERIA

de

J. GUASCH

Plassa del Bestlar, 42.-GRANOLLERS.

Trajos desde 40 á 100 ptes.

Promptitut, economía y esmerada confecció.

EL PROBLEMA CATALAN

Obra escrita per el Diputat provincial don Francisco Pi y Sunyer. - Preu: 30 céntims - Se ven á l' Administració d' aquest setmanari (Lletjós, 31.-GRANOLLERS).